

РЕШЕНИЕ

№ 218

гр. Перник, 19 юли 2012 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на единадесети юли, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

БЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

при секретаря Е.В. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №204 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба от ЕТ ***, с ЕИК по БУЛСТАТ *** със седалище и адрес гр. Б.***, обл. К.***, ул. *** със собственик и представител Е.Е.М.*** против решение №111/04.05.2012 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №71 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №1039/26.07.2011 г. на Началник на Митница Столична, издадено срещу ЕТ***, с което за нарушение и на основание чл. 123, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лв., както и на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на вещите - предмет на нарушението - 25 (двадесет и пет) броя кутии цигари от различни марки, без задължителен акцизен бандерол за Република България.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно, като издадено при съществено процесуално нарушение - касационно основание по чл. 348, т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. Жалбоподателят твърди, че в производството пред първата съдебна инстанция е бил лишен от законово гарантираното му право да участва в процеса, тъй като е бил нередовно призоваван за съдебните заседания по делото. На посоченото основание от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен като върне делото за ново решаване от друг състав на първоинстанционния съд.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата Митница „Столична“ се представлява от ю.к. С.***, възразява срещу жалбата, като моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и първоинстанционното решение следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на тезите си.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания, както и след извършени цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира касационната жалба за основателна, като съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, приложим по смисъла на чл. 63, ал. 1, изр. 1, предл. 2 от ЗАНН, касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението. Така заявеното в жалбата основание за касиране на първоинстанционното решение, относно наличие на съществено процесуално нарушение във връзка с призоваването, с което правото на защита на жалбоподателя е сериозно ограничено, настоящия касационен състав, след извършената касационна проверка намира за допуснато и факт в хода на производството пред първата съдебна инстанция.

Съгласно чл. 84 от ЗАНН доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения... се прилагат разпоредбите на НПК." Чл. 61, ал. 2 на ЗАНН съдържа специалното правило, че „съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес". На първо място обаче в призовките такава информация не е вписана, а видно и от останалите книжа по делото жалбоподателят може да бъде намерен на посочения от него адрес за призоваване. Така в случая ще следва да бъдат използвани правилата на НПК по силата на препращащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН, като се вземе предвид и, че единствено основание за депозиране на настоящата касационна жалба е оплакване от страна на жалбоподателя, че същия не е редовно призоваван при разглеждането на делото пред първата съдебна инстанция, с което твърди е бил лишен от участие в процеса, с което правото му на защита е ограничено. Настоящият съд ще следва да обсъди именно това посочено в жалбата основание за касиране на първоинстанционното решение, като приложи правилата на НПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 180, ал. 1 от НПК, приложим по силата на препращащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН,

призовките, съобщенията и книжата се връчват срещу разписка, подписана от лицето, за което са предназначени. Ал. 2 на чл. 180 от НПК гласи, че когато лицето отсъства, те се връчват на пълнолетен член на семейството му, а ако няма такъв – на домоуправителя или портиера, както и на съквартирант или съсед, когато поеме задължение да ги предаде. Чл. 180, ал. 6 на НПК указва, че лицето, чрез което става връчването, подписва разписка със задължение да предаде призовката, съобщението или книжата на лицето, за което са предназначени, а съгл. ал. 7 на с. чл. връчителят отбелязва в разписката името и адреса на лицето, чрез което става връчването, и отношението му с лицето (качеството му), на което следва да бъдат връчени призовката, съобщението или книжата. В настоящия случай, в насроченото първо по делото съдебно заседание на дата 15.03.2012 г. съдът отлага и насрочва делото за друга дата с мотив, че призовката до ЕТ *** е връчена на друго лице – Д. Е.Е.***, като в разписката за връчването не е отбелязано качеството на лицето, получило призовката със задължението да я предаде.. За следващото по делото съдебно заседание, призовката до жалбоподателя е връчена отново на друго лице, този път А. К. И.***, с посочен в обратната разписка адрес „бл. 85, не се чете, 13“ и вписано качество на лицето, „празнат“. При тези данни в призовката, районният съд приема, че жалбоподателят е редовно призован, поради което не са налице процесуални пречки за даване ход на делото.

Настоящия съд, като се вземе предвид и факта на съдържащото се в касационната жалба оплакване, смята за неправилно решението на районния съдия да приеме връчването на гореописаната втора призовка за редовно. Като се има предвид факта, че по отношение на първото по делото съдебно заседание връчването е прието за нередовно поради нечетливо вписано (според настоящия съд *невписано*, а и липсва удостоверяване, че лицето е пълнолетно) качество на лицето, приело да предаде призовката, противоречиво на първоначалната си логика, уведомяването на жалбоподателя за следващото съдебно заседание районния съд е приел за редовно, при положение, че отново не става ясно какво е качеството на лицето, приело да я предаде. Освен това, дори и да се следва някаква логика в посока на грешно изписване и се приеме, че думата „прознат“ е всъщност „познат“, отново връчването (при наличното оплакване от страна на жалбоподателя) би следвало да се приеме за нередовно, тъй като качество „познат“ в текста на чл. 180, ал. 2 от НПК не е упоменато. Ако към това се прибави и фактът, че не е упоменато и установено пълнолетно ли е лицето, както и че и адресът, посочен от лицето поело задължение да предаде призовката – е „бл. 85“, следва логичния извод, че Илиев не е и съсед на жалбоподателя. Съдебната практика е еднопосочна относно целта, преследвана от законодателя с текста на чл. 180, ал. 2 от НПК, като се приема, че смисълът е да се ограничи кръга на лицата, на които могат да бъдат връчвани книжата, с цел последните да са от възможно най-близкото обкръжение на призовавания, тъй

като възможността да бъдат своевременно предадени е най-реална.

Предвид горните мотиви, както и с оглед заявеното касационно основание настоящият съд смята, че правото на участие в процеса на жалбоподателя, с оглед реализиране в пълнота на законово регламентираното му право на защита срещу предявеното му от административнонаказващия орган „обвинение“ в извършване на административно нарушение, е било сериозно ограничено от първата съдебна инстанция. Така установения порок на производството пред районния съд се преценява като съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, а наличието му винаги е основание за отмяна на постановения съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от първа съдебна инстанция.

С оглед на гореизложеното касационната жалба следва да бъде уважена, като делото бъде върнато на първоинстанционния съд за ново разглеждане, при спазване правилата за призоваване с оглед реализиране в пълнота правото на страните на участие и защита по заявения съдебен спор, с цел решаването му в неговото съществу.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №111/04.05.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №71 по описа на съда за 2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление №1039/26.07.2011 г. на Началник на Митница Столична, издадено срещу ЕТ*** с ЕИК*** със седалище и адрес гр. Б.***, обл. К.***, ул.*** със собственик и представител Е.Е.М.***.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Радомир съобразно указанията, дадени в настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/